

поголѣмы врагы за Българштинѣ тѣ, кои то единъ день можѣхѣ да постанѣтъ твърдѣ опасни за Българинѣ. Поради таѣ причинѣ той има толкова кръвопролитны битки съ тѣхѣ, на Вѣстокѣ, какъ то и самага Бѣлдуина, кои то бѣше станѣлъ царь въ Византионѣ, побѣди, близь Одрина, зѣ го въ пленъ съ сички тѣ му знамяниты войводы и, отвѣвшѣ го въ Търново, наказаго смъртиѣ.

Асѣня имаше право да постѣпи съ кръстоносцы тѣ на той-зи начинъ т. е. да ги изчисти отъ Вѣстокѣ, зашто то тии штомъ ся видѣхѣ на Вѣстокѣ отхвърлихѣ тутакъ-си Було то на кръстоноство то, (подъ извинение на кое то бѣхѣ подигнѣли военны тѣ походы противъ невѣрны тѣ Мухамеданцы, за освобождение то ушь на святы тѣ мѣста) и почнѣхѣ грабительства и упустошеня надъ самы тѣ Христіаны отъ дѣ то поминахѣ; а по-главно то чи освоивахѣ мѣста та имъ и ся установѣвахѣ по тѣхѣ кату владѣтели!

Съжзи тѣ кои то ся виждѣтъ въ тѣхѣ времена между Българи тѣ и слабы тѣ Византийцы, само по-ради тыя причины сѣ ставали, а нѣ чи Българи тѣ и царя имъ нѣсѣ познавали Византийцы тѣ каквы сѣ и што имъ мыслѣтъ. Асѣнова та повременость е най-ясно записана, нѣ само отъ наши Българскы памятницы, нѣ и отъ Византийцы тѣ и Западни тѣ.

Подирь смърть тѣ Асѣня послѣднаго, Българиѣ пакъ почна да шестува назадѣ; зашто то Българи тѣ, единъ пѣтъ заразени отъ Византийцы тѣ, станѣхѣ и тии сплетици между си и не можихѣ никакъ вѣкы да ся поправѣтъ до нападение то на Турцы тѣ въ Европѣ.

Срождение то съ Византийскыя дворь ся поднови и слѣдваше по-чясто съ царскы тѣ, съ боярскы тѣ и войводскы тѣ домородства. Гръци тѣ само чрѣзь тойзи начинъ работѣхѣ

за ослабление то на Българско то царство, зашто то другче и не можѣхѣ ништо да сторѣтъ.

Повременость та отъ смърть тѣ на Асѣня послѣднаго, до вѣтѣпванѣ то на Турцы тѣ въ Европѣ, прѣдставіа, въ управление то на Българско то царство, едны непрѣстаны сплѣтны и междуособны гоненя между царско то домородство, между велможы тѣ и по-знамяниты тѣ болѣры, кои сички сѣ ся старали само и само какъ да ся добыѣтъ до върховнаѣ власть!

Млоги изгонени или несполучивши цѣль тѣ си, прибѣгвали сѣ при Византийскый дворь и работили сѣ отъ тамо да вносѣвѣтъ раздоры и подигѣтъ мятежы, да бы могли чрѣзь той-зи начинъ да добыѣтъ върховнаѣ власть въ Българинѣ.

Византийскый дворь, съ сичкѣ тѣ си слабость, не само што имъ е давалъ прибѣжиште свободно и непохѣтно, нѣ подпомагалъ имъ е съ сички тѣ си силы и държялъ е юште такива сплѣтницы и народоубійцы за всегда при себѣ си и въ най-малкый удобенъ случай употрѣблявалъ ги е за слѣпы орѣды на пѣкленаѣ си политикѣ къмъ Българи тѣ.

Всѣкъ можи да разсѣди чи при такива жялостны обстоятелства Българско то царство не можаше да напрѣдува вѣкы, нѣ трѣбаше отъ день на день да слабѣй и отпада. Между такива сплѣтницы, кои то ся бѣхѣ поіавили тогава, Българиѣ не можіа вѣкы да роди одного Крума, едното Симеона, Самуила и Асѣня за да ѣ възвѣрни прѣжно то величие и славѣ! Тіа отиваше вѣкы на разпадванѣ то си; а околосни тѣ народи, кои то прѣжде бѣхѣ слаби, ползуюштіся отъ таѣ ѣ слабость, усилахѣ ся и отнѣмахѣ ѣ постѣпено и свои тѣ владѣныя.

Русиѣ, до тогава незнатна, усила ся съ завладение то на Волжанско то Българско обшырно царство, кому първый